

SZKÁROSI ENDRE

Agyba!

SLAMVERS

Adj, kicsinyem, egy kópiát!
Kérded, miből: no de nahát!
Adj egy kortyot az agyadból, vagy hát
egy mallért a zsebedből, mi mást?
Egy síkos, ragadós tenyért,
cserébe Istenért,
egy száraz, fakó pinát,
egy pattantyút, mi Góliát-t
a földre nyomta, ilyen fajta kópiát
kérek tőled, Dávid fiam,
nem bonyodalmat, csak némi **fórt**,
mer' nekem erős ez az iram,
kevés a pina, és sok a **flört**,
hova vezet ez, kisfiam?
Az én koromban már minden eldőlt,
kudarcc, bukás, ájulás, árulás,
sok kicsi flört és ritka dugás,
mi nagy néha nagy, vagy inkább emlék?
Kezed fogd le, ne sóhajtozz,
ne szisszenj minden kis szilánkhhoz,
mindig lesz pár, aki kiátkoz,
egy jobbcsuhás, egy balcsuhás,
ki más?
Tanár az tanár, a költő meg... ki is?
Ha vén pedofilon csüng egy pisis?
Ha gerontofilon matat egy lötytyedt pasas?

Gyerekeim, ez már infernális,
Sőt, egyenesen gyilkos, micidiális!
Hogy? Mi van? Valaki már itt piál is?
Vagy ma kezdődött a majális?
Így kezdődött az apámnál is:

az ivás öl, butít és dezinficiál!
Ne már!
És egyáltalán: mit jelent az, hogy micidiál?
Csak nem azt, hogy a faszom egy picit kiáll?
Ez már a közeli **agyfrász!**
Egyrészt...
Másrészt nem t'om,
tán az agyba tolt beton.

Szóval, kicsinyem, hozz nekem néhány kópiát,
példányt, mintát, másolatot,
az agyadból, ha már **úgy van**,
hogy úgyis más tolat ott,
legalább nem leszünk neki **útban**.
Jó lesz nekem a **guminő** is,
csak olyan legyen, **aminő** visít is,
legyen benne **aminósav** elegendő,
mindegy is, hogy fehér-e vagy szerecsen ő,
hozhatod néha a Misit is,
csak el ne vigye - őt vagy engem - a szifilisz!
Ó, minő étvágy, ó, minő tag!
Belép a pártba is ő, ha elég tág.
*Az élmunkában az élre hág,
nem mondanám, hogy lagymatag!*
Ő a Misi, ő a Misi,
ő hoz kópiát
mindenből, ami nő az ég alatt,
hoz fakó **pinát**
ez a derék alak,
a Misi, a Misi,
mit nyalhat untig,
aki nem hiszi!

Lássuk át most

Hol a szépség mostanában?
A szegedi lónak farában,
vagy a gépi felhők áramában,
a népi necc-harisnyában,
vagy az ördög teljesítményében?
Akárhogy is, szép az mindig,
ha az ember belekékül,
mikor végső menedékül
lusta gyaloghadat indít
a csillag-lejtő ellenében.
Mondjad, moszat, mi a fasz van,
meddig csüngünk itt a szarban,
vegyünk egy mély levegőt most,
kegyelmébe at the utmost
vegyen az úr bennünket is.
Hol a szépség mostanában,
melynek természetes kettős:
húzunk felé, ha távol van,
a kezünkből meg csak kiejtjük.
Nincsen másik, csak az egyik.